

במדינה

דיעות

הצבעה ערבית

מחנה פרס נאחו

בתירוצים גזעניים

כדי לתרץ כישראל

היו ימים בהם היה המושג „עבודה ערבית“ כנינוי גנאי בארץ לכל עבודה הנעשית בחיסונון, רשלנות וחוסר ידע מיקצועי. מאז הפכו ערביי ישראל — ובעיקר ערביי השטחים המוחזקים — לכוחה העבודה העיקרי בארץ, איבד המושג את משמעותו המזלזלת.

היעלמו של המושג לא השאיר אחריו חלל ריק. את מקומו תפס לאחרונה מושג חדש: „הצעה ערבית“. משמעותו של מושג זה בפי המשתמשים בו: הצבעה קנויה, הנעשית מתוך כפייה ולחצים, שלא על פי שיקולים דמוקרטיים מקובלים. הוא אלה שררהביטחון שימעון פרס ור

תומכיו המיפלגתיים שהפכו לאחרונה מור שג זה למטבע-לשון עוברת לסוחר בשוק הפוליטי. **האשמה ללא בוששה**, ערב הבחירות בוועידת מיפלגת העבודה הבטיחו אנשי מטחו של פרס כי הניצחון מונח כבר בכיסו. הם עשו זאת לא רק באמצעות הודעות שקר שהפיצו באמצעות אנשי יו-נייטד-פרס בעיתונות, גם לפרס עצמו ולשותפו במאבק על כיבוש כס ראשיהממי שלה, אבא אבן, הם הציגו חישובים שרבים נים שהצביעו על כך כי הרוב בוועידת המיפלגת מובטח להם.

בין הקולות שנראו מונחים בכיסו של פרס היו כ-150 קולות צירי הוועידה הדרוזים והערבים. אנשי פרס עשו חריש עמוק בקירבם זמן רב לפני הבחירות. כאשר התברר כל האשליה והתחזיות כבוטות סבון והתברר כי יצחק רבין הוא שניצח בבחירות במיפלגת העבודה, החלו אנשי מחנה פרס לטעון מיד כי ניצחונו של יצחק רבין „אינו נחשב“, כיוון שהוא הושג בזכות הקולות הערביים.

תחילה החלה חרושת השמועות בגנות „ההצבעה הערבית“ במסדרונות ובמיסות רים. השבוע היא הפכה פומבית והושמעה בגלוי בפי שימעון פרס ואנשיו כטענה לגטימית, ללא בוששה.

אמר שימעון פרס עצמו (בראיון עם רפי אל בשן בדיעות אחרונות): „...שיערת לעצמי כי המרחק עלול להיות זעום מאד וממילא קשה לנחש מי יזכה. מה אני לך? אפס פסיק שבעה אחוזים קשה לחזות מראש! מה גם שהבנתי כי בערך רבע מקולות הצירים הם, צפיים והיו שינויים שחלו ממש ברגע האחרון... כגון השינוי היתאומי שחל בהצבעתם של החברים הדרוזים והערבים שהחליטו לתת את קולם ליצחק רבין.“

כאשר נשאל אם שינוי זה הוא שהכריע את הכף נגדו, התוודה פרס, שהתיימר לשאת את דגל הדמוקרטיה והשינוי במיפלגת העבודה: „לא מן הנמנע שכך הם פני הדברים.“

אזהרה אש"ף. דובריו של פרס היו פחות מעודנים ממנו. כך, למשל, מצא לנכון אחד ממקורביו פרס הבכירים בעיתון נות, כתב מעורב שמואל שגב, להקדיש רשימה מיוחדת לנושא זה: „הקול הדרבי שהכריע בין מועמדות רבין ופרס.“ בכה שגב מרה: „לראשונה מאז קום מדינת ישראל הפך המיעוט הערבי לגורם פוליטי במפלגות הציוניות... הצבעת בני המיעוטים קבעה מי יעמוד בראש מיפלגת העבודה ומי יתמודד מטעמה על ראשות ממשלת ישראל. אכן, דרך ארוכה עברה תנועת העבודה מאז הימים שבהם התעסק דוד בן-גוריון להבטיח לעצמו רוב פרלמנטרי שלא יהיה מותנה בקולותיהם של חברי הכנסת הערבים.“

ברמזים עבים כמו פיל ניסה שגב לרמוז כי למרות השתלבותם במסודות מיפלגת העבודה, עדיין נוהים אותם ערבים אחרי רק"ח ואחרי אש"ף.

אילו הצביעו אותם צירים ערבים בוועידת מיפלגת העבודה עבור שימעון פרס, היו קולותיהם כשרים למהדרין. עתה, משחררו להצביע עבור יצחק רבין (וקשה לדעת מאין הסיקו זאת אנשי פרס, שכן הבחירות היו חשאיות) הם הפכו לא רק לאזרחים מדרגה שניה.

הצבעה ערבית“ אינה נחשבת כל עוד היא לטובת היריב.

יוסי בנו של סא"ל (מיל.) דב יפה, חקלאי בנישחוח, שעמד בשלבי שיבה לשירות פעיל בצה"ל, אך קיפד את חייו כשעלה ריכבו על מוקש באיזור ניצנה.

המכה שניחתה היתה קשה מנשוא. הסגן-אלוף יוסי יופה, איש צנחנים ותיק ומבחירי מפקדי צה"ל, נהרג בעת שריכבו עלה על מוקש. אולם, מישפחת יופה הענפה עוד לא הצליחה להתאושש מן המהלומה הנוראה, וכבר ניחתה עליה מהלומה נוספת: אלוף-מישנה עמיר יופה, ממפקדיו הבכירים הנודעים ביותר של חיל השיריון, נהרג. היה זה ימים ספורים אחרי שניחם את רינה, אלמנתו של דודנו יוסי. הוא ניספה יחד עם נהגו, בתאונת דרכים קטלנית שארעה ליד פתח-תיקוה. גורל איוב נפל על המישפחה המלונכדת, רבת-הבנים. שבת בני יופה (יפה) הוא מן המפוארים ביותר בתולדות היישוב העברי בארץ-ישראל. מוצאו של השבט בעיירה אנציה שברוסיה, שם נשא לו במאה הקודמת אבי המישפחה, אברהם יופה, לאשה את חנה ומאן, בכל דור ודור בבית יופה, רבים האברהמים והחנות, כאות-הוקרה לייסודי השבט, שהיו דמויות מיוחדות במינן שבניהן העריצו אותן יותר מכל. אברהם יופה היה סותר-יערות, תלמיד חכם ויודע ספר. משך שנים ארוכות הלם על עלייה לארץ-ישראל. אולם בעצם היום שבו עמד לצאת בדרכו ארצה, נפטר, אשתו, חנה, עלתה לבדה, שם, בארץ ישראל, חיכו לה כבר שלושת בניה, דב, חיים ואביגדור, שעלו עוד ב-1906 והת-יישבו ביבנאל. שאר הבנים נשארו בי רוסיה.

הבן שלמה, שנפגע בעת המהפכה, הגיע ארצה כעבור שנים. כשהוא משותק בשתי רגליו, היה זה דב שנסע אליו והביאו ארצה. אח אחר, יצחק, היגר לאמריקה ועבד במישרדו של האמרגן הנודע סול יורוק. אולם כשהגיעו שעתו למות בא ל-

מרים אשתו של חיים, אמם של אלוף (מיל.) אברהם, שאול, חנה'לה ואורי, אביו של אל"ם עמיר יופה שנהרג בשבוע שעבר בתאונת דרכים. מרים נפטרה לפני כשנה בקיבוץ יקום.

טוטו

השבוע
מינימום הפרס הראשון
500.000 ₪

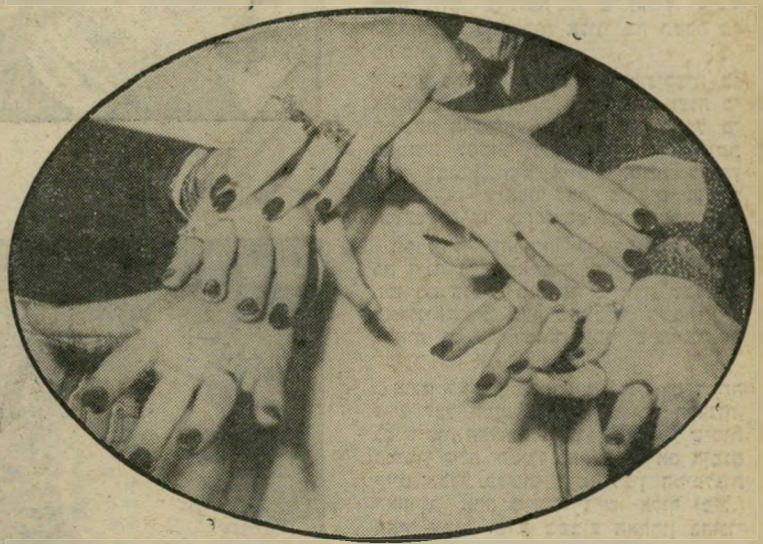
מינימום כלל הפרסים
1,000.000 ₪

יום ה' — המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע — מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

רעה צור * אולי גלים BEAUTY NAIL

יצירת ציפורניים בשיטה מהפכנית באמצעות חומר בלעדי שאינו מזיק לציפורניים ושומר עליהן

רחוב שרת 33 ת"א, טל. 456762 פתוח בין השעות 18.00—09.00